

МОЛОДІ, ПРАВНИКАМ, ПРАКТИКАМ

ТРАВЕНЬ 2016

ЮРФАКТИ ПЛЮС

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

45 (59)

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

М. З. Романюк
*Десять переваг
створення бізнесу в Польщі*

Є. Д. Тонісвич
*Теоретичні та практичні
аспекти зміни розміру
аліментів на дитину*

ПРО ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДУ ОКРЕМИХ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

28 грудня 2014 року ВР України прийняла Закон України № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», який набрав чинності з 1 січня 2015 р. Положеннями абзаців 13 та 14 пункту 32 розділу I Закону № 71-VIII, зокрема, внесено зміни до підпункту 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 Податкового кодексу України.

стор. 6

**Захист
персональних даних
в контексті
кіберзлочинності**

стор. 10

З 10 по 14 квітня 2016 року делегація Юридичного інституту Прикарпатського національного університету в складі завідувача кафедри трудового, екологічного та аграрного права проф. Н.Р.Кобецької та доцента кафедри С. М. Романко брали участь у роботі Конференції країн Центральної та Східної Європи щодо здоров'я населення та довкілля, яка відбувалась у м. Прага (Чеська Республіка).

стор. 2

ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДЕННЯ ПОПЕРЕДНІХ ДОГОВОРІВ

Однією із новел Цивільного кодексу України від 16.01.2003 року є закріплення у ньому положень щодо регулювання попереднього договору. За визначенням, що міститься у ч. 1 ст. 635 ЦК України, попереднім є договір, сторони якого зобов'язуються протягом певного строку (у певний термін) укласти договір в майбутньому (основний договір) на умовах, встановлених попереднім договором.

стор. 8

Наші координатори

ЛОГВІНОВА Марія Володимирівна, СІЩУК Ліліана Василівна,
МИКИТИН Юрій Іванович, ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, ТОНІСВИЧ
Євгенія Дмитрівна, ГАНКЕВИЧ Ольга Михайлівна,
ШПІЛЯРЕВИЧ Вікторія Вікторівна, СХАБ-БУЧИНСЬКА
Тетяна Ярославівна, АЛБУ Андрій Аркадійович,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Бугара Оксана – 5 курс, Бедюженко Юліана – 5 курс, Середюк Ольга – 5 курс, Затолук
Мар'яна – 4 курс, Мерлух Вікторія – 4 курс, Харченко Аліна – 4 курс, Барабаш Христина
– 3 курс, Жукевич Марія – 3 курс, Монаніч Вікторія – 2 курс, Нічиник Оксана – 2 курс,
Лазорко Ірина – 2 курс, Сікора Вікторія – 2 курс.

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• «Феміда клуб» – соціальна мережа «Вконтакті» - <http://vk.com/clubfemida>

• «ЮРФАКТИПЛЮС» – соціальна мережа «Вконтакті» - http://vk.com/urfactu_plus

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

Участь представників Юридичного інституту у роботі Конференції країн Центральної та Східної Європи щодо здоров'я населення та довкілля

З 10 по 14 квітня 2016 року делегація Юридичного інституту Прикарпатського національного університету в складі завідувача кафедри трудового, екологічного та аграрного права проф. Н.Р.Кобецької та доцента кафедри С.М.Романко брали участь у роботі Конференції країн Центральної та Східної Європи щодо здоров'я населення та довкілля, яка відбувалась у м. Прага (Чеська Республіка). Ці відвідини фінансувались за грантові кошти NIEHS (National Institute of Environmental Health Sciences, USA), отримані на основі конкурсу.

Для довідки. Названа конференція проводиться кількома американськими інституціями під загальним керівництвом US Environmental Protection Agency (Агенція США зохорони довкілля) з 2004 року що два роки в одній з країн Центральної та Східної Європи. Основною метою конференції є обмін знаннями та досвідом щодо оцінки та запобігання екологічним ризикам для здоров'я людини і довкілля у центрально- та східноєвропейському регіоні. Проблема для обговорення виступають: здоров'я населення, екологічні фактори впливу на здоров'я населення, їх оцінка, заходи запобігання та реагування, відновлення довкілля, стратегічні напрями формування глобальної політики щодо запобігання екологічним ризикам для здоров'я населення. Завданням конференції є налагодження обміну досвідом, ідеями та застосування наукової міжнародної співпраці у сфері формування безпечного довкілля.

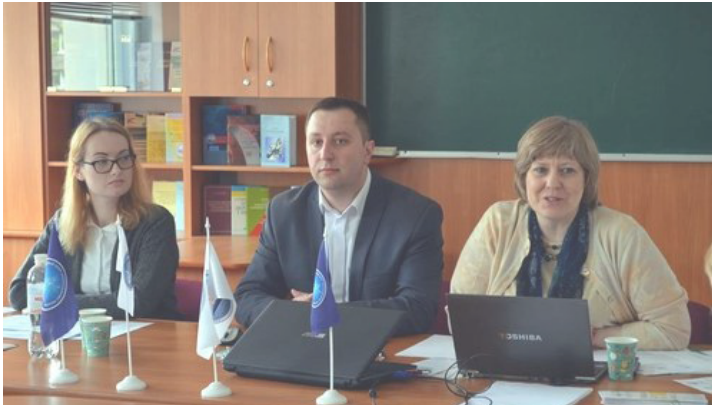
Доцент Юридичного інституту С.М.Романко у 2014 році була учасником даної конференції у м. Клуж-Напока (Румунія) і разом зі словацькими та американськими колегами презентувала доповідь-постер «Using of biofuel crops for remediation of contaminated soils: legislative aspects in Ukraine and Slovakia» (Використання біопаливних рослин для ремедіації забруднених ґрунтів : правові аспекти регулювання в Україні та Словаччині).

Цього року проф. Н. Р. Кобецька та доцент С. М. Романко виступали із півгодинною доповіддю, присвяченою 30-ій річниці аварії на Чорнобильській АЕС «Ukrainian experience in establishing a causal connection between population diseases under unfavorable environmental factors after Chernobyl» (Досвід України у встановленні причинно-наслідкового зв'язку між хворобами населення та впливом несприятливих екологічних факторів Чорнобильської катастрофи) на пленарному засіданні конференції.

Присутніх науковців було ознайомлено із причинами та наслідками Чорнобильської катастрофи – значним опроміненням населення, необхідністю встановлення та доведення причинно-наслідкового зв'язку між отриманою дозою ураження, хворобою (яких у нормативному переліку 82) та отриманням 4-х видів спеціального правового статусу постраждалих від аварії на ЧАЕС. Також наголошувалось на різкому зростанні онкозахворювань, спричинених дією іонізуючого випромінювання та державному забезпеченні вирішення даного питання (адаптації до Паризької Хартії Раку, виконання Закону України «Про затвердження Загальнодержавної програми боротьби з онкологічними захворюваннями на період до 2016 року» від 23.12.2009 року та інших юридичних аспектів забезпечення здоров'я населення).

Доповідь зацікавила багатьох вчених, було проведено її обговорення, налагоджено нові наукові контакти та досягнуто попередніх домовленостей щодо співпраці із вченими NIEHS (National Institute of Environmental Health Sciences, USA) щодо ряду проектів, спрямованих на зменшення негативного впливу на довкілля та здоров'я населення.

**С. М. Романко,
к. ю. н, доцент кафедри трудового,
екологічного та аграрного права**

5 травня 2016 року в стінах Юридичного інституту ПНУ ім. В. Стефаника відбувся круглий стіл «Перспективи законодавчого врегулювання медіації в Україні».

Метою проведення круглого столу було обговорення щодо практичного запровадження і поширення медіації, а також перспектив її законодавчого регулювання.

В заході взяло участь близько 25-ти учасників, серед яких були присутні представники Івано-Франківського міського суду, Івано-Франківського окружного адміністративного суду, Господарського суду Івано-Франківської області, Богородчанського районного суду, Івано-Франківського відділення юридичної компанії «Moris Group», Івано-Франківського відділення Асоціації правників України, викладачі Юридичного інституту та студенти.

З вітальним словом виступили: Лада Каневська - віце-президент Національної асоціації медіаторів

України та Юрій Микитин - заступник директора Юридичного інституту, кандидат юридичних наук, доцент.

Слід зазначити, що круглий стіл проходив у формі дискусій.

Учасники мали змогу заслухати та обговорити виступи трьох спікерів, а саме: Анастасії Штаневої (координатор проекту «Сприяння практичному запровадженню медіації в Україні та налагодженню взаємодії з судовою системою» Національної асоціації медіаторів України), Лади Каневської (віце-президент Національної асоціації медіаторів України) та Лесі Дикун (директор міського центру соціальних служб дітей, сім'ї, молоді м. Івано-Франківськ).

Анастасія Штанева доповіла на тему «Законодавче регулювання медіації - виклики сьогодення (огляд поточного стану законопроектів і підготовки узгодженого законопроекту)», в свою чергу, Лада Каневська розповіла нам про практичне застосування медіації, спираючись на європейський та український досвід, а Леся Дикун розкрила аспект використання медіації у роботі соціальних служб.

Завдяки змістовним роздатковим матеріалам учасники круглого столу з легкістю змогли відслідковувати виступи спікерів, дивитись безпосередньо на факти та документи і, щонайперше, краще зрозуміти для себе поняття медіації та її найважливіші характеристики.

Марія Жукевич,
ПР-32

В Юридичному інституті відбулись традиційні наукові заходи

13-14 травня 2016 року на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника відбулись два щорічні наукові заходи: Всеукраїнська наукова студентська конференція «Законодавство України: погляд молодих правників» та Всеукраїнська науково-практична конференція молодих вчених і аспірантів «Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадяни-

на».

Розпочався захід з реєстрації учасників у холі Юридичного інституту. Вже об одинадцятій годині в Конференц-залі (ауд. 305) розпочалось урочисте відкриття Конференцій. З вітальним словом виступив Юрій Іванович Микитин - заступник директора Юридичного інституту. Опісля урочистої частини учасники перейшли до пленарного засідання.

В період з 13:00 по 17:00 учасники мали змогу поспілкуватись в межах секційних засідань.

В рамках Конференції молодих вчених і аспірантів функціонувало шість секцій:

1. Філософські, історичні та психолого-правові аспекти дослідження проблем правового статусу особи; конституційний лад та права людини.

2. Проблеми правового регулювання майнових, особистих немайнових та господарських відносин.

3. Права людини та безпечне екологічне середовище; реформування земельних, аграрних правовідносин.

4. Гарантії захисту трудових і соціальних прав та основних свобод людини і громадянина.

5. Правові основи боротьби зі злочинністю як важливий чинник забезпечення прав та свобод людини і громадянина: кримінологічні та кримінально-правові аспекти.

6. Процесуальні гарантії прав та законних інтересів особи у цивільному, господарському, адміністративному та кримінальному судочинстві.

В рамках студентської конференції функціонували наступні секції:

1. Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових вчень; конституційне право; адміністративне право; муніципальне право.

2. Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право.

3. Круглий стіл «Правові проблеми здійснення майнових та немайнових прав».

4. Круглий стіл «Політика у сфері боротьби зі злочинністю».

14 травня 2016 року учасники Конференцій мали змогу корисно провести час та неформально поспілкуватись під час сходження на гору Хом'як - вершину у південно-східній частині Горган, на території Надвірнянського району Івано-Франківської області.

*Марія Жукевич,
ПР-32*

І ВСЕУКРАЇНЬСЬКА ВЕСНЯНА ШКОЛА НА ТЕМУ: «ВІД КОНФЛІКТУ ДО ЗЛАГОДИ: АЛЬТЕРНАТИВНІ МЕТОДИ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ»

Протягом чотирьох днів (19.05.2016 – 22.05.2016) на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника було проведено І Всеукраїнську весняну школу «Від конфлікту до злагоди: альтернативні методи вирішення конфліктів».

Даний захід був спрямований на обговорення актуальних питань мирного врегулювання конфліктних ситуацій, з якими ми стикаємось в повсякденному житті. Впродовж чотирьох днів учасники отримали теоретичні знання щодо стадій проведення переговорів, підготовки до ефективних переговорів, правильності аналізу ситуації перед участю в переговорах, особливості медіації.

Практична складова школи була присвячена безпосередній участі в ситуативних завданнях, де учасники змогли безпосередньо імплементувати на практиці отримані знання.

Крім захопливих кейсів та емоційних суперечок, учасники мали змогу побачити тепле місто Івано-Франківськ, відсвяткувати День вишиванки у колоритному стилі, а також відвідати чарівне місто Яремче з незабутніми краєвидами. Унікальний практичний досвід ведення переговорів та вирішення конфліктів, нові знайомства, яскраві враження та позитивні спогади – ось що вони отримали в процесі участі у даному заході.

Висловлюємо щирі вдячності Пташник Ірині Романівні, яка доклала надзвичайно багато зусиль для якісного проведення заходу та голові Івано-Франківського осередку Ліги студентів Асоціації правників України – Сікорі Вікторії, а також її міцній команді.

Хочеться подякувати також учасникам заходу за їхній ентузіазм, креативність та впевненість в собі. Сподіваємось побачити Вас і на інших заходах, які проводитимуться в Юридичному інституті.

*Сікора Вікторія,
ПР-22
Жукевич Марія,
ПР-32*

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-6
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

«Подорожі навчають більше, ніж будь-що інше. Іноді один день, проведений в інших місцях, дає більше ніж десять років життя вдома». (Анатоль Франс)

Саме так можна сказати про день проведений на г. Хом'як. Звичайно, краще один раз самому побачити, ніж сто разів почути, один раз вирушити самому в подорож, ніж слухати про неї від когось. Тому 14 травня ми якраз і вирішили «побачити». Для когось це підняття було вперше, маленьким кроком до мрії, хтось пересилив самого себе, вийшовши зі своєї зони комфорту, а для когось це було просто черговою вершиною.

Підкорення гір часто називають екстремальним відпочинком, адже далеко не кожен наважиться здолати таку висоту, бо – нелегко. Але запевняю: це того варто. Лише уявіть, як верхівки гір виринають із мережива туману і ви спостерігаєте це диво з найвищої точки України.

Гора Хом'як (1542 м.) є однією з наймальовничіших

ЛАБОРАТОРІЯ КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА НДІ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА ІМ. АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА НАПРН УКРАЇНИ

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПРН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (установчий договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка, 44 а, контактний телефон – 0991921831.

вершин Українських Карпат.

Дистанція та складність: 6 км. Час проходження: 2,5 годин (в одну сторону).

Локація: Горганські гори.

Причин «популярності» Хом'яка декілька:

- по-перше, початок сходження на гору знаходиться дуже близько до вузлів транспортного сполучення;

- по-друге, Хом'як — вершина неподалік Яблуниці, Татарова та Поляниці з Буковелем, до яких з того ж Івано-Франківська їхати не більше 1 год. 40 хв.;

- по-третє, варіантів підйому на Хом'як декілька, і більшість з них — це прогулянка серпантинною стежиною, що в'ється казковим лісом, поступово набираючи висоту.

А ще з Хом'яка погожої днини видно Чорногірський хребет — найвищий в Україні, та й загалом панорама на сусідні вершини з будь-якої більш-менш високої гори теж запам'ятається надовго.

Погода того дня виявилась ну дуже мінливою: було і сонячно, туманно, дощливо. Було всього і по-трохи. Однак піднявшись на вершину, тебе охоплюють такі відчуття та емоції, що ти просто перестаєш звертати увагу на такі речі, як дощ, спрагу чи якусь втому.

Сподіваюсь вище прочитане надихне Вас вимкнути свій комп'ютер, телефон і вирушити за враженнями і пригодами. Особливу подяку хочеться виразити нашим організаторам, зокрема Профкому Юридичного інституту – Гладкій Оксані.

Неля Михайлюк,

ПР-41

ПРО ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДУ ОКРЕМИХ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

28 грудня 2014 року ВР України прийняла Закон України № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», який набрав чинності з 1 січня 2015 р. Положеннями абзаців 13 та 14 пункту 32 розділу I Закону № 71-VIII, зокрема, внесено зміни до підпункту 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 Податкового кодексу України (далі – ПК України), згідно з якими до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включаються суми пенсій (включаючи суму їх індексації, нараховану відповідно до закону) або щомісячного довічного грошового утримання, отримуваних платником податку з Пенсійного фонду України чи бюджету згідно із законом, якщо їх розмір перевищує три розміри мінімальної заробітної плати (у розрахунку на місяць), встановленої на 1 січня звітного податкового року, – у частині такого перевищення, а також пенсій з іноземних джерел, якщо відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі пенсії підлягають оподаткуванню чи не оподатковуються в країні їх виплати.

У свою чергу однією з основних догм пенсійного забезпечення громадян України є правило, згідно з яким пенсії не оподатковуються. Так, у ч. 4 статті 8 Закону України від 5 листопада 1991 р. № 1788-XII «Про пенсійне забезпечення» закріплено положення, відповідно до якого пенсії не підлягають оподаткуванню.

В абзаці двадцять другого статті 1 Закону № 1058-IV поняття «пенсія» визначається як щомісячна пенсійна виплата в солідарній системі

загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, яку отримує застрахована особа в разі досягнення нею передбаченого цим Законом пенсійного віку чи визнання її інвалідом, або отримують члени її сім'ї у випадках, визначених цим Законом.

На сьогодні пенсійне страхування реалізується завдяки чіткій системі, яка згідно із положеннями частини першої статті 2 Закону № 1058-IV складається з трьох рівнів.

Перший рівень – це солідарна система загальнообов'язкового пенсійного страхування, яка базується на засадах солідарності й субсидування та здійснення виплати пенсій (пенсій за віком; пенсій по інвалідності внаслідок загального захворювання (у тому числі каліцтва, не пов'язаного з роботою, інвалідності з дитинства); пенсій у зв'язку з втратою годувальника) і надання соціальних послуг за рахунок коштів Пенсійного фонду на умовах та в порядку, передбачених законом.

Другий рівень – це накопичувальна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, яка базується на засадах накопичення коштів застрахованих осіб у Накопичувальному фонді та здійснення фінансування витрат на оплату договорів страхування довічних пенсій і одноразових виплат на умовах і в порядку,

передбачених законом.

Третій рівень – це система недержавного пенсійного забезпечення, що базується на засадах добровільної участі громадян, роботодавців та їхніх об'єднань у формуванні пенсійних накопичень з метою отримання громадянами пенсійних виплат на умовах і в порядку, передбачених законодавством про недержавне пенсійне забезпечення.

Головна специфіка зазначених рівнів у тому, що перший та другий рівні становлять систему загальнообов'язкового пенсійного страхування в Україні, а другий та третій – систему накопичувального пенсійного забезпечення, що передбачають диференціацію розміру трудової пенсії (пенсійних виплат) залежно від трудового вкладу особи (пенсійного внеску).

Рівність усіх перед законом, що видно із статті 21 Конституції України, впливає на регулювання всіх суспільних відносин. Дотримання цього принципу означає, з-поміж іншого, й безпідставну заборону без розумного виправдання запроваджувати різницю у правах осіб, які належать до однієї й тієї ж категорії (заборону відмінного поводження з особами, які знаходяться в однакових чи споріднених ситуаціях).

Однак реалізація положення підпункту 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 ПК України в редакції Закону № 71-VIII створює умови, за яких громадяни, розмір пенсій яких перевищує три мінімальні заробітні плати, повинні сплачувати податок, а громадяни, в яких розмір пенсії менший, звільнені від такого оподаткування. При цьому зовсім не береться до уваги, що пенсія кожного громадянина нараховується залежно від заробітної плати в минулому, розмір якої залежав

від низки чинників: складності, умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці тощо.

Наразі склалася ситуація, за якої норми ПК України щодо оподаткування пенсій поширюються на військовослужбовців, суддів, працівників прокуратури, державних службовців, шахтарів, хіміків, металургів та інших працівників, ставлячи їх в нерівні умови з тими працівниками, які пропрацювали на більш легких роботах або взагалі не працювали та отримують мінімальну пенсію.

Враховуючи наведене, є очевидним звуження підпунктом 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 ПК України в редакції Закону № 71-VIII права певних категорій громадян на соціальний захист та порушення рівності прав пенсіонерів.

Аналогічна ситуація стосується оподаткування щомісячного довічного грошового утримання суддів, оскільки положення підпункту 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 ПК України в редакції Закону № 71-VIII поширюються й на суддів. Із цього приводу слід зазначити, що відповідно до положень статей 126 та 129 Основного Закону України судді при здійсненні правосуддя незалежні й підкоряються лише закону, а вплив на них у будь-який спосіб забороняється.

Незалежність і недоторканність суддів гарантуються Конституцією та законами України. Згідно з пунктом 8 частини четвертої статті 48 Закону України від 7 липня 2010 року № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон № 2453-VI) незалежність судді забезпечується його належним матеріальним та соціальним забезпеченням.

Тобто особливий порядок обчислення суддівської винагороди, пенсійного забезпечення суддів, умов матеріального, побутового забезпечення та соціального захисту працівників судової системи повинен бути врегульований саме на законодавчому рівні, що є одним із ключових елементів практичної реалізації принципу незалежності судової влади як головної умови здійснення неупередженого правосуддя, ефективного й безстороннього судового розгляду, утвердження та забезпечення прав і свобод людини та громадянина, що у свою чергу визначено головним конституційним обов'язком держави (стаття 3 Конституції України).

Про те, що довічне грошове утримання суддів належить саме до гарантій їх незалежності, які не можуть бути звужені чи скасовані під час прийняття нових законів і внесення змін до чинних, Конституційний Суд України неодноразово вказував у своїх рішеннях.

Викладене відповідає також положенням Європейської хартії про закон «Про статус суддів» від 10 липня 1998 року, відповідно до яких: 1) рівень винагороди суддям за виконання ними своїх професійних обов'язків має бути таким, щоб захистити їх від тиску, що може спричинити вплив на їхні рішення або взагалі поведінку суддів і таким чином вплинути на їхню незалежність і неупередженість (пункт 6.1); 2) статус забезпечує судді, який до-

сяг передбаченого законом віку для виходу у відставку з посади судді і який здійснював повноваження судді протягом певного строку, право на отримання виплат, рівень яких має бути якомога ближчим до рівня його останньої заробітної плати на посаді судді (пункт 6.4).

Ураховуючи наведене, є очевидним звуження підпунктом 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 ПК України в редакції Закону № 71-VIII права певних категорій громадян на соціальний захист та порушення гарантій незалежності суддів.

Крім того, згідно із частиною дев'ятою статті 8 Закону України від 8 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464-VI) для платників, які працюють на посадах, робота на яких зараховується до стажу, що дає право на одержання пенсії відповідно до Закону України «Про державну службу», встановлюється єдиний внесок у розмірі 6,1 відсотка суми нарахованої заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України «Про оплату праці».

Згідно із частиною першою статті 141 Закону № 2453-VI судді, який вийшов у відставку, при досягненні пенсійного віку виплачується пенсія на умовах, передбачених статтею 37 Закону України «Про державну службу», або за його вибором щомісячне довічне грошове утримання.

Отже, єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування судді також сплачують у розмірі 6,1 відсотка суми нарахованої заробітної плати.

Водночас для інших працівників розмір єдиного внеску складає 3,6 відсотка від заробітної плати (частина сьома статті 8 Закону № 2464-VI).

Таким чином, працівники, які працюють на посадах, перелічених у частині дев'ятій статті 8 Закону № 2464-VI, сплачували більший внесок із заробітної плати, у тому числі для майбутнього одержання більш високо-

го розміру пенсій порівняно з іншими працівниками. Незважаючи на те, що єдиний соціальний внесок не входить до системи оподаткування, підпунктом 164.2.19 ПК України створюється ситуація, коли вже з отримуваної пенсії знову сплачується податок, чим звужується зміст та обсяг існуючих прав і свобод громадян – право на неоподатковуваність пенсії/щомісячного довічного грошового утримання, наслідком

чого також є порушення принципу правової визначеності та принципу рівності всіх громадян (статті 8, 21 Конституції України).

*Берестова Ірина Еріївна,
начальник правового
управління
Верховного Суду України,
кандидат юридичних наук,
доцент*

ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДЕННЯ ПОПЕРЕДНІХ ДОГОВОРІВ

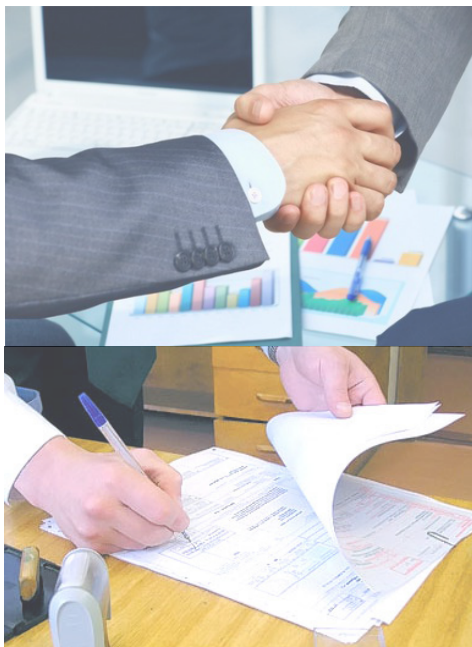
Однією із новел Цивільного кодексу України від 16.01.2003 року є закріплення у ньому положень щодо регулювання попереднього договору. За визначенням, що міститься у ч. 1 ст. 635 ЦК України, попереднім є договір, сторони якого зобов'язуються протягом певного строку (у певний термін) укласти договір в майбутньому (основний договір) на умовах, встановлених попереднім договором.

Можна відзначити наступні особливості даної договірної конструкції:

1) за своєю сутністю попередній договір є підготовчим (організаційним) договором. Законодавець чітко розмежував попередні договори та інші акти про наміри, що можуть складатися сторонами в процесі переговорів. Якщо останні не містять волевиявлення сторін щодо надання їм сили попереднього договору, то вони не вважаються попереднім договором; відповідно, вони не породжують зобов'язань сторін (ч. 4 ст. 635 ЦК України), проте можуть братися до уваги в майбутньому при тлумаченні умов основного договору (ст. 213, 637 ЦК України);

2) предметом попереднього договору є зобов'язання сторін вчинити дії, пов'язані з укладенням основного договору. Виходячи із змісту ч. 1 ст. 635 ЦК

України, предметом попереднього договору є зобов'язання сторін протягом певного строку чи у певний термін укласти основний договір на визначених умовах. При цьому слід підкреслити, що українське законодавство не містить обмежень щодо виду основних договорів, зобов'язання щодо укладення яких може складати предмет попереднього договору;

3) зобов'язання, що впливає із попереднього договору, не є майновим, хоча й спрямоване на створення зобов'язання з майновим змістом. Таким чином, попередній договір виділяється серед інших договорів особливим предметом, до якого відносяться дії сторін, спрямовані на укла-

дення основного договору, а самі ж дії, вчинення яких передбачається основним договором, утворюють предмет основного договору і не можуть здійснюватися за попереднім договором;

4) поширеність думки про немайновий характер попереднього договору логічно обумовлює висновки про те, що зобов'язання за таким договором (укласти основний договір) нерозривно пов'язане з особами його сторін, а тому не може мати місце заміна сторін. Тим не менше, чинне українське законодавство на даний час не дає чіткої відповіді на дане питання, а думки науковців з цього приводу різняться;

5) зобов'язання укласти договір закріплює істотні умови основного договору або ж порядок їх узгодження. З науково-теоретичної точки зору, співвідношення попереднього і основного договору розглядається у світлі двох концепцій. Відповідно до першої - в попередньому договорі повинні міститися всі істотні умови основного договору і ці договори повинні укладатися в однаковій формі; згідно другої концепції, попередній договір не повинен містити усі істотні умови основного договору, оскільки він є стадією укладення цього договору.

Якщо ж виходити з положень чинного законодавства, то істотні умови основного договору, що не встановлені попереднім договором, погоджуються у порядку, встановленому сторонами у попередньому договорі, якщо такий порядок не встановлений актами цивільного законодавства (ч. 1 ст. 635 ЦК України). Таким чином, формально вимога закріплювати у попередньому договорі всі істотні умови основного договору відсутня;

6) попередній договір укладається з дотриманням форми, встановленої законом для основного договору, а якщо такої не встановлено - у письмовій формі (ч. 1 ст. 635 ЦК України). Як відомо, чинне законодавство передбачає дві форми вчинення правочинів: усну та письмову (ч. 1 ст. 205 ЦК України), при цьому нотаріальне посвідчення договору чи його державна реєстрація формально не є вимогами стосовно форми договору. Відповідно, відсутня єдина точка зору, чи потрібно здійснювати нотаріальне посвідчення та/або державну реєстрацію попереднього договору, якщо такі вимоги встановлено щодо основного договору;

7) відповідно до ч. 3 ст. 635 ЦК України, зобов'язання, встановлене попереднім договором, припиняється, якщо основний договір не укладений протягом строку (у термін), встановленого попереднім договором, або якщо

жодна із сторін не направить другій стороні пропозицію про його укладення.

Ухилення однієї із сторін попереднього договору від укладення основного договору обумовлює, в свою чергу, питання про захист прав сторони, яка бажає укласти такий договір. Ч. 2 ст. 635 ЦК України передбачає, що сторона, яка необґрунтовано ухиляється від укладення основного договору, передбаченого попереднім договором, повинна відшкодувати другій стороні збитки, завдані простроченням, якщо інше не встановлено попереднім договором або актами цивільного законодавства.

Водночас спірним є питання про право зацікавленої сторони вимагати укладення такого договору. Безпосередньо положеннями ст. 635 ЦК України такого способу захисту прав та інтересів сторони попереднього договору не передбачено, а достатньо традиційною в літературі є позиція, що у разі негативної

динаміки розвитку відносин сторін існує лише можливість стягнення збитків із сторони, що ухиляється від укладання основного договору.

Водночас набуває поширення протилежна точка зору: оскільки з попереднього договору виникає двостороннє зобов'язання сторін укласти основний договір, воно може бути реалізовано шляхом пред'явлення до сторони, яка ухиляється від укладення основного договору, позову про спонукання її укласти договір. З одного боку, вказане не суперечить положенням ст. 635 ЦК України, а з іншого - має своє закріплення в господарському законодавстві: згідно ч. 3 ст. 182 ГК України, у разі якщо сторона, яка уклала попередній договір, одержавши проект договору від іншої сторони, ухиляється від укладення основного договору, то друга сторона має право вимагати укладення такого договору в судовому порядку. При цьому право сторони вимагати укладення основного договору пов'язується з посиленням вимог до попереднього договору, зокрема його нотаріальним посвідченням та визначенням в ньому всіх істотних умов основного договору.

Мироненко І. В.
кандидат юридичних наук,
доцент,
доцент кафедри цивільного
права
Юридичного інституту

Адвокатське об'єднання
«Західно-українська правнича компанія»
є однією із провідних юридичних організацій на
Прикарпатті, яке надає своїм клієнтам повний
спектр юридичних послуг і не раз підтверджувало
перед клієнтами та партнерами репутацію надійної і
високопрофесійної компанії в сфері надання
юридичних послуг.

Контакти: Україна, 76018, м. Івано-Франківськ, вул.
Галицька, 41а (3-й поверх)
Тел.: (0342) 71-32-54
E-mail: office@zupk.com.ua
Web-сайт: http://zupk.com.ua/

Захист персональних даних в контексті кіберзлочинності

В еру цифрових технологій людей легко ідентифікувати через цифри (банківські рахунки, паролі...).

Існує категорія злочинів, identity theft, крадіжка, передача і використання персональних даних з метою вчинення злочинів. Одні країни виділяють ці злочини в окрему категорію, інші вважають, що дані діяння підпадають під кілька статей кримінального законодавства.

Оскільки в ході злочинної діяльності зловмисники все частіше вдаються до використання електронних систем обробки даних та впливають на їх роботу, злочини проти безпеки персональних даних частіше і частіше вчиняються в кіберпросторі, що одразу відносить їх до категорії кіберзлочинів.

Вказана категорія злочинів небезпечна тим, що на разі на вітчизняному рівні досі немає суттєвого регулювання таких відносин та притягнення до кримінальної відповідальності за злочини проти персональних даних вчинених у кіберпросторі.

Конвенція про кіберзлочинність залишається найвпливовішою міжнародною угодою, що регулює питання порушення закону через Інтернет або інші інформаційні мережі. Хоча Конвенція насправді не є інструментом забезпечення захисту персональних даних, вона криміналізує діяльність, яка може порушувати право суб'єкта даних на захист своїх даних.

Законом України від 6 липня 2010 року Україна ратифікувала Конвенцію Ради Європи про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додатковий протокол до неї. Цим самим Україна взяла на себе зобов'язання забезпечити дотримання прав і свобод людини, зокрема, права на недоторканність приватного життя, передбаченого статтею 8

Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та гарантованого статтею 32 Конституції України.

Відповідно до ЗУ «Про захист персональних даних», злочини, які посягають на цілісність, збереженість та обробку персональних даних будуть кваліфікуватися за ст. 182 ККУ «Порушення недоторканості приватного життя», згідно якої незаконне збирання, зберігання, використання або поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди або поширення цієї інформації у публічному виступі, творі, що публічно демонструється, чи в засобах масової інформації. Відповідно до Рішення КСУ Справа № 1-9/2012, персональні дані можуть вважатися видом конфіденційної інформації про особу.

В контексті кіберзлочинності діяння буде кваліфікуватися за сукупністю злочинів, в залежності від способу вчинення (статтями 361-363 ККУ).

До персональних даних можна віднести будь-які відомості, за якими ідентифікується або може бути ідентифікована фізична особа, зокрема: прізвище, ім'я, по батькові, адреса, телефони, паспортні дані, національність, освіта, сімейний стан, релігійні та світоглядні переконання, стан здоров'я, матеріальний стан, дата і місце народження, місце проживання та перебування тощо; дані про особисті майнові та немайнові відносини цієї особи з іншими особами, зокрема членами сім'ї, а також відомості про події та явища, що відбувалися або відбуваються у побутово-

му, інтимному, товариському, професійному, діловому та інших сферах життя особи (за винятком даних стосовно виконання повноважень особою, яка займає посаду, пов'язану із здійсненням функцій держави або органу місцевого самоврядування) тощо. Вказаний перелік не є вичерпним. (Це на вітчизняному рівні)

Аутентифікація - це процедура, за допомогою якої особа здатна довести, що вона володіє певною ідентичністю і/або має право вчиняти певні дії, такі, як входити до охоронюваної зони або знімати гроші з банківського рахунку.

Обсяг даних про людину, що потребують автоматизованої обробки, буде постійно розширюватися, роблячи людину прозорою в інформаційному середовищі.

Концепція інформаційної приватності, яка виникла з фундаментального права на повагу до приватного життя, на сучасному етапі перетворила відомості про особисте життя людини в категорію, що впливає на ступінь її особистої безпеки, а не лише на юридичне явище. Мова йде про протиправну обробку конфіденційної інформації у сфері особистого життя та, як наслідок, порушення конституційних прав громадян.

Персональна інформація розглядається як вигідний товар, як знаряддя для маніпулювання суспільною думкою, що робить її економічно привабливою для кіберзлочинності. На думку директора Європолу Р. Уайнрайта, висловлену під час 42 Всесвітнього економічного форуму (м. Давос, 25 – 29 січня 2012 р.) персональні дані – це новий товар, що пропонується кіберзлочинністю. Вони стали основним предметом торгівлі для шахраїв у всьому світі.

Одним із найгучніших злочинів ХХ століття стала крадіжка персональних даних в квітні 2011 році. Мережа Sony Playstation була зламана з метою крадіжки особистих даних і номерів платіжних карт 77000000 користувачів. Подія коштувало Sony 171 млн. доларів судових витрат, проведення кампанії “Ласкаво просимо назад” та інших заходів для залучення користувачів.

В Україні найбільш поширеними злочинами в банківській сфері є шахрайство з використанням платіжних карток та їх реквізитів

і шахрайство з використанням дистанційного банківського обслуговування (система «клієнт-банк»). Середній показник таких злочинів у країнах Європейського союзу складає 0,06–0,08%, в Україні у 2011–2012 рр. кількість подібних злочинів сягала 0,045% всіх операцій із платіжними картками, обробкою та крадіжкою персональних даних хакерами.

На думку фахівців, соціальні мережі, Інтернет-платежі, Інтернет-банкінг, віддалені сховища даних, онлайнві ігри, онлайнві біржові агенції зна-

ходяться в числі найбільш уразливих для атак, що робить персональні дані привабливим об’єктом для злочинних посягань з боку організованої кіберзлочинності.

Щодо соціальних мереж, якщо інформація про особу вже була розміщена в соціальній мережі, то вона автоматично може відкривати доступ хакерам та іншим суб’єктам до іншого виду інформації.

*Федорович Ірина,
ПР-32*

Призначення більш м’якого покарання, ніж передбачено законом: проблеми застосування судами на практиці

Кримінальне покарання – це один із заходів боротьби зі злочинністю, який застосовується лише тоді, коли попереджувальні заходи виявилися малоефективними. Від правильного застосування кримінального покарання певною мірою залежить успішність протидії злочинності.

У Кримінальному кодексі України (далі — КК) встановлені відносно визначені, альтернативні та кумулятивні санкції, в межах яких суд і призначає покарання. Проте бувають випадки, коли навіть мінімальне покарання в межах санкції буде в конкретному випадку надто суворим і таким, що не відповідає тяжкості вчиненого й особі винного, внаслідок чого не збігається із тими його цілями, які сформульовані у ст. 50 КК.

Покарання має бути справедливим. Окремим виявом справедливості є питання відповідності покарання вчиненому злочину; категорія справедливості передбачає, що покарання за злочин повинно бути домірним злочину. Це означає не тільки те, що передбачений законом склад злочину та межі покарання відповідатимуть один одному, а й те, що покарання має перебувати у справедливому співвідношенні із тяжкістю та обставинами скоєного і особою винного.

Адекватність покарання ступеню тяжкості злочину впливає з принципу правової держави, із суті конституційних прав та свобод людини і громадянина, зокрема права на свободу, які не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Ст. 69 КК надає суду право в особливих (виняткових) випадках вийти за межі санкції статті Особливої частини КК, яка встановлює відповідальність за вчинений злочин, і призначити більш м’яке покарання порівняно з тим, яке передбачене у цій санкції. Існування даної статті та застосування її на практиці в науці завжди викликало певні дискусії.

Проблемні питання призначення більш м’якого покарання, ніж передбачено законом, досліджувались ще в дореволюційному кримінальному праві, зокрема в роботах Л. С. Белогриць-Котляревського, О. Ф. Кістяківського, М. С. Таганцева та ін. В радянський період – в працях В. І. Антипова, Л. В. Багрій-Шахматова, М. І. Бажанова, В. В. Сташиса, А. Х. Степанюка, П. П. Осипова, В. Я. Тація, М. Д. Шаргородського та ін.

Комплексному дослідженню призначення більш м’якого покарання, ніж передбачено законом, була присвячена кандидатська дисертація О. М. Плешакова

на тему: «Призначення більш м’якого покарання, ніж передбачено законом» (М., 1979 р.).

У науці кримінального права існує точка зору, що ст. 69 КК доцільно було б перейменувати з «Призначення більш м’якого покарання, ніж передбачено законом» на «Призначення більш м’якого покарання, ніж передбачено в статті Особливої частини», проте неважливо, в даному випадку, яка буде назва, важливим є реальність впровадження статті на практиці.

Передумовою застосування вище згаданої статті є вчинення особою злочину будь-якого ступеня тяжкості, проте є один виняток, а саме в ч. 2: суд може не призначити додаткового покарання, що передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК як обов’язкове, за винятком випадків призначення покарання за вчинення злочину, за який передбачене основне покарання у виді штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Покарання, призначене судом із застосуванням ст. 69 КК не може бути нижчим від мінімальної межі відповідного виду покарання, встановленої у Загальній частині КК, тобто меншим, ніж один рік позбавлення чи обмеження волі, шість місяців виправних робіт, один місяць арешту тощо.

Це зазначено як в самій статті, так і в постанові Пленуму ВСУ від 24.10.2003 р. №7 «Про практику призначення судами кримінального покарання».

У ст. 69 КК передбачено три варіанти призначення більш м'якого покарання, а саме: 1) призначити основне покарання нижче від найнижчої межі, встановленої у санкції статті (частини статті) Особливої частини КК, яка передбачає відповідальність за вчинений злочин; 2) перейти до іншого, більш м'якого виду основного покарання, не зазначеного в санкції статті (частини статті) Особливої частини КК, що передбачає відповідальність за вчинений злочин; 3) на підставах, передбачених у частині першій цієї статті, суд може не призначати таке додаткове покарання, що передбачене в санкції статті Особливої частини КК як обов'язкове.

Виникає питання, що розуміти під «більш м'яким покаранням»? У літературі це поняття розкривається як покарання, що у законодавчому переліку, встановленому в ст. 51 КК, передбачено вище, тобто поставлено на «сходінку» вище того, щодо якого здійснюється порівняння. Водночас у ст. 51 КК прямо не зазначено, що передбачені тут види покарань розташовані у певній послідовності за ступенем їх суворості — від менш суворого до більш суворого.

Як бачимо, нема певної встановленої послідовності покарань, що призводить до виникнення цілком доречних запитань в науковців. Деякі вчені, зокрема, П. П. Осипов, стверджують, що рішення про ступінь суворості покарань повинно відбуватися з урахуванням думки засудженого, оскільки для одної категорії осіб певний вид покарання матиме більш суворе значення, в той час як для іншої — ні. Тому доцільно було б врахувати і це в ст. 69 КК.

Підстава застосування ст. 69 КК складається з двох елементів, що характеризують вчинений злочин і особу винного: а) наявність кількох обставин, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого злочину; б) дані, що певним чином харак-

теризують особу винного. Увагу приділимо саме першій підставі.

Законодавцем визначено те, що суду для застосування ст. 69 КК необхідно хоча б дві обставини (нижня межа), яка ж максимальна кількість обставин — не визначена (верхня межа), проте таких обставин має бути стільки, щоб врівноважити наявні обтяжуючі обставини, при чому такі пом'якшуючі обставини мають бути такими, що істотно знижують ступінь тяжкості злочину.

кий міський суд Луганської області вироком від 20 червня 2011 р. засудив виконуючого обов'язки заступника начальника підприємства «Первомайськ-Сервіс» Р. за ч. 1 ст. 368 КК за одержання хабара у розмірі 2 тис. грн. за укладення договору на транспортне обслуговування та на підставі ст. 69 КК призначив покарання у виді штрафу в розмірі 8 тис. 500 грн. без позбавлення права обіймати посади, пов'язані з організаційно-розпорядчими та адміністративно-господарськими функціями.

Застосувавши ст. 69 КК, суд врахував наявність таких пом'якшуючих обставин, як щире каяття у вчиненому, визнання вини та вчинення злочину вперше. В науці є думка про те, що якщо наявна хоча б одна обтяжуюча обставина, то застосування ст. 69 неможливе. Це положення, на нашу думку, порушує конституційні права особи.

Були навіть випадки, коли стаття застосовувалася безпідставно: Черкаський районний суд вироком від 4 березня 2005 р. визнав винним С. у згвалтуванні за ч. 1 ст. 152 КК. У мотивувальній частині вироку суд зазначив, що підстав для застосування статей 69, 75 КК немає, проте з невідомих причин призначив С. покарання у виді одного року позбавлення волі, хоча санкцією ч. 1 ст. 152 КК передбачено покарання у виді позбавлення волі строком від трьох до п'яти років.

Аналіз судової практики засвідчив, що не всі суди дотримуються вимог ст. 69 КК. Приймаючи рішення про призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом, у тому числі про непризначення обов'язкового додаткового покарання, суди у мотивувальній частині вироку не завжди зазначають про наявність кількох обставин, що пом'якшують покарання, та про те, яким чином ці обставини істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого злочину, а також в резолютивній частині вироку не посилаються на ст. 69 КК (недостатньо умотивовують свої рішення, як, наприклад, в останньому згаданому прикладі). Так, Старобільський районний суд Луганської області вироком від 11 травня 2011 р. визнав винним лікаря-невропатолога неврологічного кабінету Старобільської поліклініки К. в отриманні від С. хабара в розмірі 450 грн. за видачу йому листа непрацездатності та засудив його за ч. 1 ст. 368 КК до покарання у виді позбавлення волі строком на три роки із застосуванням ст. 69 КК без позбавлення права займатися лікарською діяльністю.

У цій справі суд визнав обставиною, що пом'якшує покарання, лише одну — щире каяття, що не відповідає вимогам ст. 69 КК. Таким чином, унаслідок неправильного застосування судами кримінального закону, засуджені у цих справах особи залишилися працювати на посадах, які дали їм можливість одержати хабар.

Ст. 69 КК застосовується при наявності простого (одиночного) складу злочину. Щодо особи, винної у вчиненні декількох злочинів, суд може призначити більш м'яке покарання, ніж передбачене законом, окремо за кожний злочин або тільки за один із них і остаточно визначити покарання за правилами ст. 70 КК. Застосування положень ст. 69 КК щодо покарання (як основного, так і додаткового), призначеного за сукупністю злочинів чи за сукупністю вироків, є неприпустимим. Проте наявні випадки, коли дане положення порушувалося судом.

Це всього лиш приклади злочинів, які виникають у сфері службової та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг. Такі судові помилки наявні і під час вирішення інших видів злочинів, наприклад, статевих: Прилуцький районний суд Чернігівської області вироком від 23 березня 2005 р. визнав винним П. за ч. 1 ст. 15, ч. 4 ст. 152, ч. 3 ст. 153 КК та із застосуванням ст. 69 КК призначив йому покарання у виді чотирьох років позбавлення волі. П. намагався зґвалтувати свою прийомну чотирирічну дочку, однак довести свій намір до кінця не зміг із незалежних від його волі причин, після чого він задовольнив з останньою свою статеву пристрасть неприродним способом.

При призначенні більш м'якого покарання, ніж передбачено законом, суд у вирокі послався на пом'якшуючу обставину — вчинення злочину внаслідок збігу тяжких сімейних обставин — та врахував позитивну характеристику підсудного. Але суд при визначенні П. виду покарання не звернув уваги на те, що підсудний не визнав себе винним у вчиненому злочині й

намагався ввести суд в оману. Апеляційний суд Чернігівської області цей вирок у частині призначення покарання скасував та вироком від 1 червня 2005 р. призначив покарання П. у виді восьми років позбавлення волі.

Як бачимо, судом не завжди дотримано всіх вимог статті, тим паче жодних застережень з цього приводу ст. 69 КК не містить, тому доцільно б застосовувати до них хоча б певні заходи дисциплінарної відповідальності. Це б зменшило кількість таких необґрунтованих справ.

Істотність обставин — це оціночне і неточне поняття, яке залежить від певного конкретного випадку. У кожному такому випадку суд зобов'язаний у мотивувальній частині вироку зазначити, які саме обставини справи або дані про особу підсудного він визнає такими, що істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого злочину і впливають на пом'якшення покарання, а в резолютивній — послатися на ч.1 ст. 69 КК.

При цьому необхідно враховувати не тільки мету й мотиви, якими керувалась особа при вчиненні злочину, а й її роль се-

ред співучасників, поведінку під час та після вчинення злочинних дій тощо. Саме при встановленні істотності проявляється суб'єктивізм судді, що часто призводить до не зовсім справедливого судового рішення.

У судовій практиці обставинами, що свідчать про доцільність застосування ст. 69 КК, найчастіше визнаються: добровільне відшкодування збитків, відсутність тяжких наслідків, щире каяття винного та активне сприяння розкриттю злочину, тощо. Слід акцентувати увагу на тому, що це такі обставини, які не належать до характеристики особи винного.

З усього вище наведеного, ми бачимо, що в судовій практиці щодо правильності розуміння підстав застосування ст. 69 КК України та встановлення їх у кожному конкретному випадку виникають певні труднощі, які часто виражаються на практиці в порушенні прав особи, що вчинила певний злочин. Існує необхідність певної законодавчої зміни цієї статті.

**Бойчук Віта,
ПР-31**

День матері, або найтепліше свято року

Кожного року у другу неділю травня ми святкуємо міжнародне свято — День Матері. Офіційного визнання в Україні воно набуло з 2000 року. У 2016 році День Матері святкують 8 травня.

Насправді, для кожного з нас цей день означає щось своє. Хтось цього дня очікує привітань від найрідніших діток, хтось не може дочекатись моменту, коли купить мамі чи бабусі букет квітів, а хтось сумує, бо мама в їхньому житті залишилась тільки в серці. Та що б там не було, слід пам'ятати, що мати — найдорожча в світі людина, і де б Ви не були — вона завжди поруч: думками, душею, серцем. Лише мати не зважає на те, якого ми віку, статусу, як далеко знаходимося, вона завжди нас підтримує та заспокоїть.

Хочеться побажати всім матусям, щоб в цей день вони отримали свою максимальну дозу щастя, а діткам — креативності у виборі подарунків та привітань. І, наостанок, маленький авторський вірш про найріднішу в світі!

Напевно, в світі кращої немає
За Матір — рідну нашу неньку
Що у хвилини смутку пригортає
Й радіє їй малесеньке серденько

Усмішка щира, ніжний погляд сивий
Що так багато вже в житті побачив
І образ, образ серцю завжди милий
Лиш ти, матусю, мені все пробачиш

Те найдорожче в світі слово «мати»,
Що вимовила ще колись дитятком...

У серці моїм місця так багато,
Але найбільше там — для мамі й тата.

О матінко! Не плач і не журися
Без тебе сенсу це життя не має!
На діток своїх ще раз подивися —
Любов до тебе нас всіх огортає.

Бо сльози матері — немовби плаче небо,
І трави у задумі похилились...
Не плач матусю, рідна, ні, не треба!
Не хочу я щоб Ви колись журились.

**Жукевич Марія,
ПР-32**

Наступні цитати взяті з офіційних судових протоколів у США
й дійсно відбувались під час судових засідань.

**

Юрист: «Отож, місіс Джонсон, з якої причини був розірваний ваш перший шлюб?»

Свідок: «Через смерть».

Юрист: «І чия смерть це була?»

**

Юрист: «Щось було вкрадено з будинку?»

Свідок: «Так, сер, рушниця мого батька».

Юрист: «В неї були якісь особливі прикмети?»

Свідок: «Так, дещо було написано на її боці».

Юрист: «І що ж?»

Свідок: «Вінчестер».

**

Юрист: «Ви можете описати людину, що напала на Вас?»

Свідок: «Ні. Вона була в масці».

Юрист: «І що було під його маскою?»

Свідок: «Напевно, обличчя».

**

Адвокат: «Як далеко одна від одної були машини під час зіткнення?»

**

Адвокат: «В неї троє дітей, так?»

Свідок: «Так».

Адвокат: «Скільки хлопчиків?»

Свідок: «Жодного».

Адвокат: «А дівчат?»

**

Адвокат: «Ви прожили в цьому місті все життя?»

Свідок: «Ще ні».

**

Адвокат: «Ви розлучені?»

Свідок: «Так».

Адвокат: «Чим займався ваш чоловік до вашого розлучення?»

Свідок: «Багатьма речами, про які я не знала...»

**

Адвокат: «У вас є якийсь зв'язок з позивачем?»

Свідок: «Так, вона моя дочка».

Адвокат: «Чи була вона вашою дочкою 21 червня 2004 року?»

**

Адвокат: «Ви п'єте на службі?»

Свідок: «Я не п'ю на службі, хіба що я прийду п'яним сразу».

**

Адвокат: «Як ви можете підтвердити те, що це має бути не судовий процес щодо вбивства, а судовий процес щодо спроби вбивства?»

Свідок: «Жертва вижила».

Сподіваємось, Ви посміхнулись.

Жукевич Марія,

ПР-32

Юридична фірма «Сольський, Процик та Партнери» (колишня назва – **Юридична фірма «Допомога»**) здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, 01034,
м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94
Тел: (044) 235 66 55
E-mail: spartners@spartners.com.ua

Гостинно запрошуємо відсвяткувати весілля, урочисті події, сімейні свята, корпоративи, випускні вечори та банкети!

РЕСТОРАН НА 140 ОСІБ
ЛАУНЖ-БАР
БІЛЬЯРД
ПІЦА НА ДРОВАХ
УКРАЇНСЬКА ТА ЄВРОПЕЙСЬКА
КУХНЯ

Обіцяємо бездоганне обслуговування, затишок, хороший настрій та незабутні враження. Відвідавши цей надзвичайний заклад Ви обов'язково повернетесь сюди знову! Для постійних гостей існує гнучка система знижок!

РОЗВАЖАЛЬНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ
КОМПЛЕКС

BETFORD

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництво по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua

Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3
Телефон/факс: (0342)505675
e-mail: law.centre@yahoo.com

ВХІД 50 грн

28 ТРАВНЯ СУБОТА

PASAGE
GARTENBERG

GYGANTY
SHOW

РЕЗЕРВ ТА ІНФО:
095-175-9000

FC&DC

24 ДО ДНЯ МОЛОДІ 06 НАЙГУЧІША ВЕЧІРКА МІСТА

PASAGE
GARTENBERG

I AM
TECH
HNO

ЛЕГЕНДА КЛУБНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

spartaque

PATRICK OUSHEN • FORCE EMOTIONS • LES • MC VOR4IK

ПОПЕРЕДНІЙ ПРОДАЖ КВІТКІВ: 80 ГРН / КВІТКИ МІМНА ПРИБІРАТИ В КАСІ ТЕАТРУ КІНО ПОМЕР

КОДЕКС СЛУЖБІ АРМІЯ УКРАЇНИ НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАУКОВИЙ ЦЕНТР НАУКОВИЙ ЦЕНТР

КВІТКОВИЙ СЕРВІС GASTROLI.UA 0 800 507 577

тел. 50-30-95

Partner GROUP

- Широкий асортимент шкільного приладдя
- Найбільший вибір якісних канцтоварів
- Побутова хімія
- Господарські товари
- Дитячі іграшки
- Сервісне обслуговування організацій
- Індивідуальний підхід до кожного покупця
- Гнучка система знижок
- Доставка канцтоварів безкоштовна

НАШІ МАГАЗИНИ: вул. Гординського, 4
вул. Вовчинецька, 225 ТЦ «Велес»
вул. Хоткевича, 63А ТЦ «Кошик»
ГУРТІВНЯ КАНЦТОВАРІВ: вул. Ребета, 3